

Flors de cactus · Joan Miquel Oliver

Si La Jo afinava sa guitarra
Si La sol cruixent a s'exterior
Si La s'autobús aminorava
Si La cel ponent posant colors

rebm Si Benzineres polsegoses
rebm Si bas de copes a missions
rebm Si fins sa fosca perillosa
rebm Si no m'he vist en condicions

Si La Més val que me carregui es personatge
Si rebm pensava ara es teus ulls, es teus cabells
Si La estels anònims se desintegraven,
Si rebm i jo ho mirava trist i tot solet

Si La Es vehicle me pitava,
Si La un hotel passant s'hivern
Si La jo tocava sa guitarra,
Si La jo escrivia en un quadern

rebm Si Benzineres polsegoses,
rebm Si destenyits a mostradors
rebm Si dins sa fosca lluminosa
rebm Si jo m'he vist en situacions

Si La Més val que me carregui es personatge
Si rebm Pensava ara es teus ulls i es teus cabells...
Si La Estels anònims s'identificaven,
Si rebm i jo esperava trist i tot solet

Si
rebm Si Benzineres polsegoses,
rebm Si flors de cactus a visions
rebm Si dins sa fosca sinuosa
rebm Si he avisat alguns amors

Més val que me carregui es personatge,
pensava ara es teus ulls i es teus cabells
estels anònims se comunicaven
i jo quedava trist i tot solet

Més val que me carregui es personatge,
pensava ara es teus ulls i es teus cabells
estels anònims se descontrolaven,
i jo tornava trist i tot solet

